

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Indignitats

1 Un calfred em recorre el cos cada vegada que veig un d'aquests anuncis d'alarmes que ens volen convèncer de contractar els serveis de l'empresa perquè no fos cas que, per culpa de la crisi, una banda de lladres organitzats ens entressin a robar a casa. Tothom té dret a guanyar-se la vida i tothom sabrà quin és el sistema de promoció, màrqueting i publicitat que més li convé, però hi ha vegades que un sent una certa i raonable indignació. Són aquells moments en què un percep que l'aprofitament dels baixos instints de l'ésser humà està sent excessiu. És indigne que, per obtenir rèdit econòmic, una empresa decideixi cultivar la por del ciutadà d'aquesta manera, advertint-lo que hi ha un risc raonable que casa seva pugui ser profanada.

Hi ha vegades que un sent una certa i raonable indignació

2 I més indignitats. Ja sé que com més es parli d'ells més propaganda se'ls fa, i això no convé, però suposo que columnes com aquesta també han de contribuir a desmascarar les males practiques periodístiques. O sigui que des d'aquí no em fa recança assenyalar amb el dit una vegada més la indignitat permanent d'*El gato al agua* i els seus col·laboradors. Aquest individu d'insigne currículum anomenat Eduardo García Serrano va dir l'altre dia que els dos governs tripartits de Catalunya estaven inspirats pel nacionalsocialisme, o sigui, pel nazisme. Em va cridar l'atenció que es referís a aquest terme de manera despectiva –per desacreditar i insultar aquell que s'hi inspira– algú que tant enyorava el règim que va governar Espanya durant quatre dècades. Deu tenir un cacau mental considerable.